

ערב חג השבועות תשפ"ב – איך אדע לזהות את משימת החיים שלי?

1. **רות רבה ג,ב:** אמר דוד לפני הקב"ה (תהלים לט): 'הודיעני ה' קצי ומידת ימי מה היא, אדעה מה חדל אני?'. ריבון העולם הודע לי אימתי אני מת? אמר לו: סוד הוא שלא מתגלה לבני אנוש. 'הודע לי מדת ימי מה היא' (באיזה גיל אמות)? אמר: שבעין שנין. 'ואדעה מה חדל אני', באיזה יום בשבוע אני מת?. אמר: בשבת ... ומת בעצרת שחל להיות בשבת

בכור שור בבא בתרא יד,ב: כתבו תוספות חגיגה יז, א דוד מת בעצרת, והנה קיימא לן שהקב"ה ממלא שנתייהן של צדיקים מיום ליום וכיון שמת בעצרת נולד ג"כ בעצרת, ועיקר ספר רות לייחס את דוד ... ולהכי קורין רות ביום לידתו.

2. **יומא כב,א:** כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמרא סייעיה [אדם שהקב"ה מסייעו]: שאול באחת ועלתה לו [במלוכה], דוד בשתיים ולא עלתה לו [במלוכה]. שאול באחת מאי היא? מעשה דאגג ... דכתיב 'נחמתי כי המלכתי את שאול למלך'. דוד בשתיים מאי נינהו? אוריה והסתה – **רש"י:** כמה סמוך ומובטח ואין צריך לחלות ולדאוג מכל רעה מי שהקב"ה בעזרו, שהרי מצינו שאול נכשל באחת ועלתה לו לרעה לקונסו מיתה לבטל מלכותו. ודוד נכשל בשתיים ולא עלתה לו לרעה - **חידושי אגדות המהרש"א:** כבר נתקשו המפרשים וכי משוא פנים יש בדבר? **מהרש"א שם:** אמרו 'הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים' ... והוא בא לטהר והודה על חטאיו וקבל עליו יסורים ולכך מן שמים סייעוהו לשוב בתשובה שלמה. משא"כ בשאול דלא מצינו בו שהודה על חטא זה לפניו יתברך ולא קבל עליו יסורין ולכך עלתה לו במלוכה.

צדקת הצדיק פסקה קעה: מדת מלכות היא מידת הדין, כמו שאמרו רז"י על דוד: 'דיך חדות וחרוצות לרדות בהן עולמו'. ונאמר בו אדמוני כמו בעשו ... ולכך זכה למלכות. ואילו ושאלו נסתלק מפני שנעשה רחמן על האכזרים ואילו מדת מלכות היא מידת הדין הקשה.

3. **אגרות קודש י, ג/יח:** העולה על כולנה הוא ההירוס בהשקפת עולמם של המחונכים שלהם, בראותם שבשביל תביעה גשמית לר' פלוני או לעסקן ציבורי פלוני עושים עול לעשירות תלמידים ותלמידות. וכיון שזהו הנהגת המורה שלהם והמחנכם בענינים של יהדות ומדות טובות הרי אינו מובן מפני מה לא ינהגו המחונכים בדרכים כאלו? והרי ידוע בהענין דשאול באחת ועלתה לו ודוד בשתיים ולא עלתה לו כי חטאו של שאול הי' **בהענין שהוא היה תפקידו ומשרתו**, היינו בעניני מלכות. משא"כ חטאיו של דוד אף שמצד עצמן היו חמורים יותר - לא היו **בתפקידו**. ובלשון החסידות **בעיקר שליחותו בעלמא דין** ... ונוסף ע"ז הענין שבשעות הנוספות ילכו התלמידים-ות בטל וכו'.

משנה סנהדרין ד,ה: לפיכך נברא אדם יחידי, ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא ... ולהגיד גדולתו של הקב"ה, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקב"ה טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד דומה לחברו. **לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר: בשבילי נברא העולם.**

ספר השיחות תשנ"א עמוד 705: לכל יהודי יש שליחות מהקב"ה, אחד הוא בעל עסק, השני עניין לימוד התורה וכיוצא בזה, וה' הוא שהביא אותו למקום ההוא, שכן משימתו נמצאת במקום הזה. כך גם לגבי הזמן, בכל רגע, בכל שעה, בכל יום, בכל חודש ובכל שנה יש המשימה המיוחדת שלו ... אפשר לתהות 'מה היה קורה אילו חייתי במקום אחר או בזמן אחר? אולי הדברים היו שונים או שהייתי טוב יותר? ובכלל מה תועיל המשימה הקטנה שלי לעומת כללות העולם? אומרים לו: **'תעשה את המקום שלך לארץ ישראל!'**. התפקיד שלך הוא לא לדמיין מה קורה בחלק אחר של העולם או בנקודה אחרת בזמן, אלא להפוך את המקום שלך וכל רגע מהזמן שלך למקום ראוי לשמו יתברך.

4. **במדבר ב,א:** איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל - **במדבר רבה ב,ג:** בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני, ירדו עמו כ"ב רבבות מלאכים ... והיו כולם עשויים דגלים דגלים, שנאמר 'דגול מרובה'. כיון שראו אותן ישראל שהם עשויים דגלים התחילו מתאווים לדגלים. אמרו הלוואי אנו נעשים דגלים כמותן. לכך נאמר (שיר השירים) 'הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה'. 'בית היין' זה סיני, שניתנה בו התורה שנמשלה ביין, 'ודגלו עלי אהבה' - אמרו אילו הוא מגדיל [נותן הדגלים] - עלי אהבה .. אמר הקב"ה: נתאוויתם לעשות דגלים, חייכם שאני ממלא משאלתכם. מיד הודיע הקב"ה אותם לישראל ואמר למשה לך עשה אותם דגלים כמו שהתאוו.